

Præjudicielle spørgsmål

1. Hvordan skal udtrykket »fastslået« i artikel 19, stk. 1 og 3 ⁽¹⁾, forstås i en situation, hvor:
  - a) sagsøgeren i sagen for den ret, ved hvilken der først er anlagt sag (»den første sag«), praktisk taget ikke tager nogen skridt i den første sag ud over det første retsmøde og navnlig ikke indgiver en stævning (assignation) inden for fristen for bortfaldet af den indledende begæring til retten (requête), med det resultat, at den første sag bortfalder uden at være blevet afgjort på grund af udløbet af den fastsatte frist, i overensstemmelse med den stedlige (franske) lovgivning, der finder anvendelse i den første sag, nemlig 30 måneder efter det første indledende retsmøde
  - b) den første sag bortfalder som ovenfor anført meget kort tid (tre dage) efter, at der er indledt en sag ved den anden ret, ved hvilken der er anlagt sag (»den anden sag«), i England, med det resultat, at der hverken foreligger en retsafgørelse i Frankrig eller nogen fare for uforenelige retsafgørelser mellem den første sag og den anden sag, og
  - c) sagsøgeren i den første sag som følge af Det Forenede Kongeriges tidszone efter bortfaldet af den første sag altid ville kunne indlede en skilsmisssag i Frankrig, før sagsøgeren ville kunne indlede en skilsmisssag i England?
2. Indebærer udtrykket »fastslået« nærmere bestemt, at sagsøgeren i den første sag skal tage skridt med henblik på at fremme den første sag med fornøden omhu og hurtighed med henblik på en løsning af tvisten (ved en retsafgørelse eller ved et forlig), eller står det sagsøgeren i den første sag frit for, når denne først har sikret kompetencen i henhold til artikel 3 og artikel 19, stk. 1, overhovedet ikke at tage nogen skridt af betydning i retning af en løsning af den første sag, som beskrevet ovenfor, og dermed udvirke, at den anden sag standses, og at tvisten i sin helhed går i hårdknude?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældres ansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Spanien) den 5. november 2014 — Rossa dels Vents Assessoria S.L. mod U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Sag C-491/14)

(2015/C 026/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Sagsøgt: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽¹⁾ af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at en varemærkeindehavers eneret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervs mæssig brug af tegn, der er identiske med eller ligner varemærket, udstrækker sig til en tredjemand, der er indehaver af et yngre varemærke, uden at det er nødvendigt, at sidstnævnte varemærke forinden er blevet erklæret ugyldigt?

⁽¹⁾ EUT L 299, s. 25.